

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi maatilatalouden tuloverolain muuttamisesta sekä tappiontasauksesta tuloverotuksessa annetun lain 2 ja 4 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että maatilatalouden verotukseen tehtyt, vuodelta 1989 toimitettavassa verotuksessa voimassa olevat väliaikaiset muutokset säädetään tulevaksi voimaan pysyvästi vuodesta 1990 alkaen. Esitykseen sisältyvät ehdotukset koskevat pinta-alalisien saattamista veronalaisiksi, maatalouden irtaimen käyttöomaisuuden enimmäispoistoprosentin alentamista ja poistojen aloittamisajankohdan muuttamista sekä eläkevakuutusmaksujen ja ryhmähenkivakuutusmaksujen vähennysoikeutta. Yksityiskäyttöönottojen ja tulolähdesiirtojen verotusta koskevat säännökset ehdotetaan otettavaksi lakiin. Maatilatalouden tappion vähentämisoikeutta ehdotetaan rajoitettavaksi.

Metsän tuottoperusteista ehdotetaan otettavaksi nykyistä tarkemmat säännökset lakiin, samalla kun tuottoperusteita ehdotetaan muutoinkin täsmennettäväksi. Vakuutuskorvaukset otettaisiin tuottoperustearvioinnissa huomioon, ja ojittavien soiden uusista veronhuojennuksista luovuttaisiin.

Esityksessä ehdotetaan, että luonnollisella henkilöllä, kuolinpesällä ja näiden muodosta-

malla yhtymällä sekä yhteismetsällä olisi oikeus tehdä vähennys verovuonna ostajalle luovutetusta ensiharvennushakkuussa kertyneestä puusta. Luovutetun puun määrän tulisi olla vähintään 20 kiintokuutiometriä. Ensiharvennusestusvähennyksen saamisen edellytyksenä olisi, että hakkuun kohteena olevan alueen puusto täyttää sille laissa säädettyt enimmäis- ja vähimmäismitat ja muut puumarkkinoilla yleisesti sovellettavat puutavaran mitta- ja laatuvaatimukset.

Esityksessä ehdotetaan lisäksi lakiin lisättäväksi säännös, jonka mukaan asetuksella säädettyihin metsäverolukuihin ja verokuutiometrin rakenteeseen tehtäisiin muutoksia valtakunnan metsien 8. inventoinnissa saatujen tietojen perusteella vasta, kun inventointi on päättynyt koko maassa.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 1990 alusta lukien, jolloin niitä voitaisiin soveltaa vuodelta 1990 toimitettavasta verotuksesta alkaen. Esitys liittyy vuoden 1990 tulo- ja menoarvioesitykseen.

YLEISPERUSTELUT

1. Ehdotusten syyt ja asian valmistelu

Hallitusohjelman mukainen kokonaisverouudistuksen toteuttaminen aloitettiin vuoden 1989 tulo- ja menoarvioesityksen yhteydessä.

Tällöin annettiin eduskunnalle hallituksen esitys laeiksi maatilatalouden tuloverolain, verotuslain 68 a §:n ja tappiontasauksesta tuloverotuksessa annetun lain 2 ja 4 §:n muuttamisesta (hall. es. 111/1988 vp.). Esitykseen sisältyvät ehdotukset hallituksen esitykseksi laeiksi

maatilatalouden tuloverolain muuttamisesta ja tappiontasauksesta tuloverotuksessa annetun lain 2 ja 4 §:n muuttamisesta kuitenkin raukesivat kolmannessa käsittelyssä. Valtiovarainvaliokunta ehdotti näiden lakiehdotusten hyväksymistä yksivuotiseksi verolaeiksi muutettuna (valtiovarainvaliok. miet. 83 a). Eduskunta hyväksyi lain maatilatalouden tuloverolain väliaikaisesta muuttamisesta (1250/88) ja lain tappiontasauksesta tuloverotuksessa annetun lain 2 §:n väliaikaisesta muuttamisesta (1252/88), jotka tulivat voimaan 1 päivänä tammikuuta 1989 ja joita sovelletaan vuodelta 1989 toimitettavassa verotuksessa.

Kokonaisverouudistuksen yhteydessä annettuun hallituksen esitykseen sisältyvät säännökset on laadittu valtiovarainministeriön asettamien maatilajien veropohjatyöryhmän (työryhmämuistio 1987: VM 28) ja yritysjärjestelytyöryhmän (työryhmämuistio 1988: VM 3) muistioissa esitettyjen selvitysten ja ehdotusten pohjalta.

Valtiovarainministeriön maaliskuussa 1988 asettama metsäverotoimikunta-88 (komiteamietintö 1988:32) ehdotti toimeksiantonsa mukaisesti metsäverotusta kehitettäväksi kasvun arvioimiseen perustuvan pinta-alajärjestelmän pohjalta.

Valtiovarainministeriö asetti toukokuussa 1989 toimikunnan, jonka tehtävänä on selvittää mahdollisuudet siirtyä metsäverotuksessa järjestelmään, jossa pääsääntöisesti puun ostaja pidättää kauppahinnasta perittävän lopullisen, suhteellisen veron ja suorittaa sen veroviranomaisille veronsaajille tilitettäväksi. Toimikunnalle asetettu määräaika päättyy 30 päivänä marraskuuta 1989.

2. Ehdotettavat muutokset

Hallituksen esitykseen n:o 111/1988 vp. sisältyneet muutosehdotukset ovat tässä esityksessä samansisältöiset.

Esitykseen sisältyvät ehdotukset koskevat pinta-alalisien saattamista veronalaisiksi, maatalouden irtaimen käyttöomaisuuden enimmäispoistoprosentin alentamista ja poistojen aloittamisajankohdan muuttamista sekä eläkevakuutusmaksujen ja ryhmähenkivakuutuksen vakuutusmaksujen vähennysoikeutta. Yksityiskäyttöönottojen ja tulolähdesiirtojen verotusta koskevat säännökset ehdotetaan otetta-

viksi lakiin. Maatilatalouden tappion vähentämisoikeutta ehdotetaan rajoitettavaksi.

Metsän tuottoperusteista ehdotetaan otettavaksi nykyistä tarkemmat säännökset lakiin, samalla kun tuottoperusteista ehdotetaan muutoinkin täsmennettäväksi. Vakuutuskorvaukset otettaisiin tuottoperustearvioinnissa huomioon, ja ojitettavien soiden uusista veronhuojennuksista luovuttaisiin. Näitä muutosehdotuksia on laajemmin selostettu hallituksen esityksen n:o 111 yleisperusteluissa.

Lisäksi esitykseen sisältyy valtiovarainvaliokunnan lakiin lisäämä säännös vuoden 1989 alusta voimaan tulleen maatalousyrittäjien ryhmähenkivakuutuksen vakuutusmaksujen vähennysoikeudesta. Myös valiokunnassa lakiin tehdyt eräät sanonnalliset täsmennykset on otettu huomioon samansisältöisinä kuin ne ovat vuodelta 1989 voimassa olevassa laissa.

Jo tältä vuodelta toimitettavassa verotuksessa voimassa olevien säännösten lisäksi ehdotetaan metsätaloudesta saatujen tulojen verotukseen eräitä muutoksia.

Vaikka metsäverotuksen kehittämiselvitys jatkuu edelleen, ehdotetaan metsäverotusta huojennettavaksi jo vuodelta 1990 toimitettavassa verotuksessa ottamalla käyttöön metsäverotoimikunta -88:n mietinnössä ehdotettu ensiharvennushäennys. Ehdotus huojentaisi niiden metsänomistajien verotusta, jotka toimeenpanevat metsissään ensiharvennushakkuita, sekä edistäisi teollisuuden puunsaantia.

Vuoden 1989 alusta voimaan tulleen verotuslain 68 a §:n 2 momentin (1251/88) mukaan maatilatalouden tuloveroasetuksessa olevat metsäveroluvut ja verokuutiometrin rakenne on saatettava vastaamaan todellista tilannetta silloin, kun tuottoperusteiden muutoksen vaikutus tuoton määrään on vähintään viisi prosenttia.

Valtakunnan metsien kahdeksas inventointi on tekeillä, ja Etelä-Suomen tulokset ovat valmistumassa. Niiden tulosten perusteella laskevat uudet metsäveroluvut ja verokuutiometrin rakenne ovat valmistumassa vuonna 1990 alueelta, johon kuuluvat Ahvenanmaan maakunta sekä neljän eteläisimmän metsälautakunnan toimialueet. Lain mukaan asetusta olisi mahdollisesti muutettava jo vuonna 1990. Kahdeksannen inventoinnin arvioidaan valmistuvan koko maahan 1990-luvun puolivälissä.

Metsäverotuksen uudistamiselvitysten tässä vaiheessa lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 11 a §, jonka mukaan lain 11 §:n ja verotus-

lain 68 a §:n 2 momentin säännöksistä poiketen valtakunnan metsien kahdeksannen inventoinnin tietojen perusteella tarkistetaan metsäverolukuja ja verokuutiometrin rakennetta vasta, kun inventointi on päättynyt koko maassa.

3. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Maatalouden tuloverotuksen veropohjaa lisäävät pinta-alalisien veronalaisiksi muuttuminen noin 900 miljoonaa markkaa ja poisto-oikeuden hidastaminen suunnilleen 500—600 miljoonaa markkaa.

Vakuutuskorvausten lisääminen tuottoarvioon ja ojitusalueiden veronhuojennusten poistaminen lisää metsäverotuksen veropohjaa vuonna 1990 yhteensä noin 50 miljoonalla

markalla. Ensiharvennussvähennyksen käyttöönotto alentaa veropohjaa vuonna 1990 noin 100 miljoonaa markkaa edellyttäen, että ensiharvennukset lisääntyvät metsänhoidollisten tavoitteiden mukaisesti. Inventointitietojen käyttöönotto vuonna 1990 olisi laajentanut veropohjaa arviolta 200—300 miljoonalla markalla.

Esitys on osa kokonaisverouudistusta, jota koskevat muut esitykset, erityisesti valtionverotuksen tuloveroasteikkoa koskeva, myös vaikuttavat tämän esityksen vaikutuksiin veronsaajain ja verovelvollisten talouteen. Näitä kokonaisverouudistuksen vaikutuksia myös maatilatalouden harjoittajan osalta on käsitelty vuodelta 1989 toimitettavaa verotusta varten annetun veroasteikkoesityksen (hall. es. 108/1988 vp.) perusteluissa.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotusten perustelut

Perustelut koskevat ehdotettuja muutoksia verrattuna pysyvästi voimassa oleviin lakeihin.

1.1. Maatilatalouden tuloverolaki

4 §. Pykälään ehdotetaan otettavaksi säännös verovelvollisen yksityistalouteensa ottaman muun omaisuuden kuin maatalous- ja puutarhatuotteiden arvosta. Omaisuuden arvoksi katsottaisiin omaisuuden alkuperäistä hankintamenoa vastaava määrä tai sitä alhaisempi todennäköinen luovutushinta. Tämän sisältöinen säännös ehdotetaan pykälän 3 momentiksi. Maatalous- ja puutarhatuotteiden verovapautta koskeva säännös pysyisi entisensä sisältöisenä 4 §:n 2 momenttina.

5 §:n 1 momentin 2 kohta. Lainkohtaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että rakennuksesta ja rakennelmasta, jonka verovelvollinen on omistanut vähintään 10 vuotta, saaduista luovutushinnoista ja vahingon-, vakuutus- ja muista korvauksista 60 prosenttia on veronalaista tuloa. Myös muusta säännöksessä tarkoitettua luovutushinnasta tai muusta kor-

vauksesta olisi 60 prosenttia veronalaista tuloa. Muilta osin lainkohta pysyisi ennallaan.

5 §:n 1 momentin 4 kohta. Pykälässä on lueteltu maatalouden verovuoden veronalaisia tuloja ja näistä poikkeuksena mainittu pinta-alalisiä. Kun pinta-alaliset eivät enää olisi verovapaita, ehdotetaan lainkohdasta poistettavaksi pinta-alalisiä koskeva maininta.

5 §:n 1 momentin 12 kohta. Pykälän 1 momenttiin lisättäväksi ehdotetun uuden 12 kohdan mukaan veronalaiseksi tuloksi luettaisiin verovelvollisen toiseen tulolähteeseensä siirtämän muun maatalouteen kuuluvan omaisuuden kuin maatalous- ja puutarhatuotteiden ja tilalta otetun maa-aineksen verotuksessa poistamatta oleva hankintamenon osa.

6 §:n 1 momentin 1 kohta. Maatilatalouden tuloverolain 6 §:ssä on esimerkkiluettelo vähennyskelpoisista menoista. Lainkohdasta ehdotetaan poistettavaksi viittaus tulo- ja varallisuusverolain mukaan kokonaistulosta vähennyskelpoisiin vapaaehtoisin eläkevakuutusmaksuihin. Maatilatalouden harjoittajat saisivat pakollisten eläkevakuutusmaksujen lisäksi vähentää kokonaistulosta vapaaehtoisia eläkevakuutusmaksuja 15 prosenttia ansiotulon määrästä. Tästä säädetään tulo- ja varallisuusverolaissa.

Säännös maatalousyrittäjien ryhmähenkivakuutuksen maksujen vähennysoikeudesta ehdotetaan otettavaksi lainkohtaan samansisältöisenä kuin se on vuodelta 1989 sovellettavassa laissa.

6 §:n 1 momentin 12 kohta. Pykälän 1 momenttiin lisättävään uuteen 12 kohtaan ehdotetaan sisällytettäväksi säännös verovelvollisen toisesta tulolähteestä siirtämän omaisuuden vähennyskelpoisuudesta. Vähennyskelpoinen olisi omaisuuden verotuksessa poistamatta oleva hankintamenon osa tai sitä korkeampi toisessa tulolähteessä veronalaiseksi luovutushinnaksi luettu määrä.

8 §. Pykälän 3 momentissa on irtaimen käyttöomaisuuden poistoja koskevan menojäännöksen käsitteen määritelmä. Sen mukaan menojäännöstä laskettaessa irtaimen käyttöomaisuuden hankkiminen oikeuttaa poistojen aloittamiseen. Elinkeinotulon verottamisesta annetun lain mukaan verotettavan elinkeinonharjoittajan ja maatilatalouden harjoittajan poistojärjestelmän yhtenäistämiseksi lainkohta ehdotetaan muutettavaksi siten, että menojäännös on verovuoden aikana käyttöön otettujen koneiden, kaluston ja laitteiden hankintamenojen sekä aikaisemmin käyttöön otettujen koneiden, kaluston ja laitteiden poistamattomien hankintamenojen summa vähennettynä koneista, kalustosta ja laitteista verovuoden aikana saaduilla luovutushinnoilla ja muilla vastikkeilla sekä vahingon-, vakuutus- ja muilla korvauksilla ynnä koneiden, kaluston ja laitteiden hankintaan ja perusparannuksiin saaduilla avustuksilla.

Pykälän 4 momentissa on säädetty enimmäispoistoprosentista. Tämä ehdotetaan alennettavaksi 30 prosentista 25 prosenttiin.

11 §. Pykälässä on säännökset metsätalouden puhtaan tuoton määrittämisestä. Laissa olevat säännökset puhtaan tuoton arvioinnista ovat hyvin niukat, ja puhtaan tuoton arviointi perustuu paljolti käytännössä kehitettyihin menettelytapoihin. Maatilatalouden tuloverolain 11 §:ään ehdotetaan otettavaksi yksityiskohtaiset säännökset metsätalouden puhtaan tuoton määrittämisessä käytetyistä käsitteistä ja menettelyistä.

Pykälän 1 momentin johdantokappaleeseen sisältyisi keskimääräisverotuksen periaate kolmen hakkuuvuoden verotusperusteiden vahvistamisesta hintanoteerausten perusteella. Pysyvästi voimassa oleva laki edellyttää metsätalouden tuoton arviointiperusteiden määrittämistä

kunnittain. Tämä ei ole kuitenkaan käytännössä ollut mahdollista muuten kuin veroluokituksessa ja puun keskihinnan määrittämisessä. Kun arviointiperusteet pitäisi tarvittaessa voida määritellä myös kuntaryhmittäin, ehdotetaan tästä otettavaksi lakiin säännös.

Pykälän 1 momentin 1 kohdan mukaan metsämaat jaetaan enintään neljään veroluokkaan.

Pykälän 1 momentin 2 kohtaan sisältyisi verokuutiometrin ja metsäveroluvun määritelmät, jotka nykyisin ovat maatilatalouden tuloveroasetuksen 13 §:ssä.

Pykälän 1 momentin 3 kohtaan sisältyisi verokuutiometrin rakenteen määrittely. Tämän mukaan vallinnutta käytäntöä noudattaen verokuutiometriin arvioidaan sisältyvän eri puutavaralajeja ja hukkapuuta samassa suhteessa kuin niitä on metsämaan suurimman kestävän hakkuumahdollisuuden rakenteessa.

Verokuutiometrin bruttoraha-arvon määrittämistä sisältyisi pykälän 1 momentin 4 kohtaan. Kantohintataso määritettäisiin metsänomistajien puukaupoissa saamien keskihintojen ja hakkuuvuonna sovellettavan verokuutiometrin rakenteen perusteella. Säännöksen mukaan keskihintoja laskettaessa otettaisiin huomioon myös tulon menetyksistä saadut vakuutuskorvaukset. Keskihintoja laskettaessa sovellettaisiin kauppasopimusten mukaisia kanto hintoja ja hankintahinnoista yhtenäisin peruste in johdettuja kantoarvoja. Lainkohtaan ehdotetaan otettavaksi myös nykyisin asetuksessa oleva säännös metsämaan jakamisesta kunnassa enintään kolmeen kantohinta-alueeseen, jos puutavaran kantohinnat ovat kunnan eri osissa puutavaran menekki- ja kuljetussuhteiden johdosta huomattavasti erilaiset tai jos kuntien välisten huomattavien tuottoeruste-erojen ta soittaminen sitä edellyttää.

Metsään kohdistuvat tavalliset hoito- ja hal lintomenot sekä käyttöomaisuuden poistot ote taan huomioon verokuutiometrin keskimää räistä raha-arvoa kolmelle viimeksi kuluneelle hakkuuvuodelle määritettäessä siten, että kun kin hakkuuvuoden verokuutiometrin brutto raha-arvosta vähennetään kyseisenä hakkuu vuonna sovellettava keskimääräinen vähennys. Keskimääräisestä vähennysprosentista on sää detty maatilatalouden tuloveroasetuksessa.

Päättyessään kokonaisverouudistuksen pää linjoista hallitus päätti myös, että vähennyksen laskentamenettelyä tarkistetaan, jolloin vähen nysprosenttia voitiin alentaa 2 prosenttiyki söllä. Hallituksen esityksen n:o 111 perus

teluissa oli todettu, että kulujen suhteuttaminen puuston arvonnäisyyteen ja poistomenettelyn soveltaminen investointien menoihin alentaisi kuluosuutta.

Vähennysprosentti on Ahvenanmaalla, Turun ja Porin, Uudenmaan, Kymen ja Hämeen lääneissä 9, Mikkelin, Kuopion, Vaasan ja Keski-Suomen lääneissä 11, Pohjois-Karjalan ja Oulun läänissä 13 sekä Lapin läänissä 15.

Säännös keskimääräisen vähennyksen vähentämisestä verokuutiometrin keskimääräistä raha-arvoa määritettäessä ehdotetaan 11 §:n 1 momentin 5 kohdaksi.

Veroluokista, metsäveroluviista, verokuutiometrin rakenteesta ja keskimääräisestä vähennyksestä annettaisiin tarkemmat määräykset asetuksella. Verokuutiometrin keskimääräisestä raha-arvosta päättäisi valtioneuvosto, kuten nykyisinkin. Metsäveroluviista ja kanto-hinta-alueista päättäisi verohallitus. Tämän-säältäinen 2 momentti ehdotetaan lakiin.

Lain 11 §:n 3 momentti olisi nykyinen 2 momentti, joka sisältää säännökset valtion Enontekiön ja Utsjoen kunnissa harjoittaman metsätalouden verottamisesta.

11 a §. Lakiin lisättäväksi ehdotettuun uuteen pykälään sisältyy säännös siitä, että 11 §:n ja verotuslain 68 a §:n 2 momentin säännösten estämättä valtakunnan metsien kahdeksannen inventoinnin tiedot otetaan huomioon metsäveroluviissa tai verokuutiometrin rakenteesta vasta, kun kahdeksas inventointi on päättynyt.

Voimassa olevan lain mukaan asetuksen luvut on muutettava, ennen kuin verokuutiometrin keskimääräinen raha-arvo vahvistetaan. Inventointitietojen perusteella olisi asetukseen sisältyvät metsäveroluvut ja verokuutiometrin rakenne muutettava ennen joulukuun 10 päivää annettavaa raha-arvopäätöstä.

15 §. Kun soiden ojitusaluiden uusista veronhuojennuksista luovuttaisiin, ehdotetaan pykälän 2 momentti kumottavaksi.

15 b §. Pykälässä ovat säännökset ensiharvennusvähennyksestä ja sen saamisen edellytyksistä.

Pykälän 1 momentin mukaan vähennyksen voisivat saada luonnollinen henkilö, kuolinpesä ja näiden muodostama yhtymä sekä yhteismetsä. Ensiharvennusvähennyksen saisi verovuonna ostajalle luovutetusta ensiharvennushakkuussa kertyneestä puusta. Ensiharvennuskella tarkoitetaan nuoren kasvatusmetsän ensikertaista kaupallista harvennushakkuuta.

Pykälän 2 momentissa on säännös vähennyksen määrän laskemisesta. Ensiharvennusvähennyksen määrä vastaisi hakkuussa kertyneen luovutetun puutavaran puolta määrää kerrottuna verovuoden verokuutiometrin keskimääräisellä raha-arvolla. Vähennyksen määrä saisi kuitenkin olla enintään muiden tilakohtaisten veronhuojennusten ja vähennysten jälkeen jäävän verovuoden verotettavan puhtaan tuoton suuruinen.

Pykälän 3 momentissa on säädetty vähennyksen myöntämisen edellytyksistä. Momenttiin sisältyy ensiharvennuksen käsitteen täsmennys. Tämän lisäksi luovutetun puun määrän on oltava vähintään 20 kiintokuutiometriä, ja luovutetun puun tulee täyttää puumarkkinoilla yleisesti sovellettavat puutavaran mitta- ja laatuvaatimukset. Saadakseen vähennyksen verovelvollisen on liitettävä veroilmoitukseensa puun ostajan antama todistus vähennykseen oikeuttavan puutavaran määrästä.

Ensiharvennusvähennystä ei pidettäisi 13 §:n 4 momentissa tarkoitettuna menona, joka voitaisiin vähentää seuraavana verovuonna metsätalouden puhtaasta tulosta erikseen, jos sen määrä yhdessä muiden erikseen vähennettävien vähennysten jälkeen ylittää metsän verotettavan puhtaan tuoton.

16 §. Pykälään sisältyvät säännökset metsityksen tai ojituksen perusteella myönnettävän veronhuojennuksen saamisen edellytyksistä. Kun ojituksen perusteella ei enää myönnettäisi veronhuojennuksia, ehdotetaan pykälästä jätettäväksi pois ojitusta koskevat säännökset.

17 §. Kokonaisverouudistuksen yhteydessä korkojen vähentämistä koskevat säännökset sisällytettiin tulo- ja varallisuusverolakiin. Velkojen korkojen vähennysoikeuden rajoittamisesta verotuksessa annettu laki (953/74) on tarkoitus kumota, joten viittaus tähän lakiin ehdotetaan kumottavaksi.

21 §. Pykälästä ehdotetaan kumottaviksi viittaukset jo kumottuihin tulo- ja omaisuusverolakiin, kunnallishallituksesta kaupungissa annettuun asetukseen ja maalaiskuntien kunnallishallinnosta annettuun asetukseen.

1.2. Laki tappiontasauksesta tuloverotuksessa

2 §. Kun maatilatalouden tappiota 10 000 markkaa ylittävältä osalta ei saisi enää valtionverotuksessa vähentää muun tulolähteen tap-

piosta, on lain 2 §:ää, johon sisältyy tappion määritelmä, muutettava. Pykälää ehdotetaan muutettavaksi lisäämällä siihen säännökset maatilatalouden tappion käsitteestä ja laskemisesta.

Pykälän 3 momentissa on säännökset verovelvollisen kokonaistulosta vähennettävien eri eläkelakien nojalla suoritettujen vakuutusmaksujen ja maatilatalouden tuloverolain 15 a §:n 3 momentissa tarkoitetun vähennyksen rinnastamisesta tappiota laskettaessa huomioon otettaviin vähennyksiin. Kun eläkevakuutusmaksujen vähennysoikeuteen on ehdotettu muutoksia, ehdotetaan lainkohdassa oleva sanamuoto eläkevakuutusmaksujen vähentämisestä yksinkertaistettavaksi. Maatilatalouden tuloverolain 15 a §:n 3 momentissa tarkoitettua vähennystä koskeva säännös ehdotetaan tarpeettomana kumottavaksi. Maatilatalouden tuloverolain 13 §:ssä on vuoden 1986 alusta voimassa säännös ylimenevän osan huomioon ottamisesta seuraavana verovuonna metsätalouden puhtaasta tulosta erikseen vähennettävänä menona.

Pykälän 3 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi säännös verovelvollisen kokonaistulosta valtionverotuksessa vähennettävän maatilatalouden tappion rinnastamisesta 1 momentissa mainittuihin vähennyksiin.

4 §. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi säännös maatilatalouden tappion vähentämisestä.

2. Tarkemmat säännökset ja määräykset

Kun eräitä nykyisin maatilatalouden tuloveroasetuksessa olevia säännöksiä ehdotetaan otettavaksi lakiin, on nämä säännökset tarkoi-

tus kumota asetuksessa. Maatilatalouden tuloveroasetuksen 13, 17 ja 18 § kumottaisiin.

3. Voimaantulo

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 1990. Niitä sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 1990 toimitettavassa verotuksessa.

Maatilatalouden tuloverolain 11 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohta tulevat sovellettaviksi, kun metsäverolukuja tai verokuutiometrin rakennetta ensimmäisen kerran muutetaan lain voimaantulon jälkeen. Lain 11 §:n 1 momentin 4 kohtaa sovellettaisiin ensimmäisen kerran määritettäessä verokuutiometrin bruttoraha-arvoa hakkuuvuodelta 1989/90.

Ennen maatilatalouden tuloverolain muutoksen voimaantuloa ojitettujen soiden perusteella myönnettyt veronhuojennukset olisivat voimassa kumotun 15 §:n 2 momentissa säädetyn ajan. Tammikuun 1 päivän 1989 jälkeen ojitetun suon nojalla ei enää myönnetä huojennusta. Lain 16 §:n säännöksiä sovellettaisiin ennen 1 päivää tammikuuta 1989 voimassa olleessa muodossa ennen tätä ajankohtaa ojitettujen soiden veronhuojennuksiin.

4. Säättämisjärjestys

Esitykseen sisältyvät lakiehdotukset olisi käsiteltävä valtiopäiväjärjestyksen 68 §:n mukaisessa yhtä vuotta pidemmältä ajalta kannettavaa veroa koskevassa säättämisjärjestyksessä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki**maatilatalouden tuloverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 15 päivänä joulukuuta 1967 annetun maatilatalouden tuloverolain (543/67) 15 §:n 2 momentti,

sellaisena kuin se on 21 päivänä joulukuuta 1979 annetussa laissa (975/79), ja

muutetaan 4 §, 5 §:n 1 momentin 2 ja 4 kohta, 6 §:n 1 momentin 1, 9 ja 11 kohta, 8 §:n 3 ja 4 momentti sekä 11, 16, 17 ja 21 §,

sellaisina kuin niistä ovat 4 §, 5 §:n 1 momentin 4 kohta ja 21 § 30 päivänä joulukuuta 1970 annetussa laissa (847/70), 5 §:n 1 momentin 2 kohta 20 päivänä joulukuuta 1985 annetussa laissa (1039/85), 6 §:n 1 momentin 1 kohta 30 päivänä huhtikuuta 1982 annetussa laissa (303/82) ja 11 kohta 24 päivänä kesäkuuta 1968 annetussa laissa (374/68), 11 § osittain muutettuna 12 päivänä toukokuuta 1972 annetulla lailla (373/72), 16 § mainitussa 21 päivänä joulukuuta 1979 annetussa laissa ja 17 § 2 päivänä joulukuuta 1983 annetussa laissa (900/83), sekä

lisätään 5 §:n 1 momenttiin siitä mainitulla 30 päivänä joulukuuta 1970 annetulla lailla kumotun 12 kohdan sijaan uusi 12 kohta, 6 §:n 1 momenttiin uusi 12 kohta sekä lakiin uusi 11 a ja 15 b § seuraavasti:

4 §

Maatalouden verovuoden puhdas tulo on maataloudesta sekä siihen tai metsätalouteen liittyvästä sellaisesta toiminnasta, jota ei ole pidettävä eri liikkeenä, rahana tai rahanarvoisena etuutena verovuonna saatujen tulojen ja tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneiden menojen erotus.

Maatalouden veronalaiseksi tuloksi ei lueta verovelvollisen ja hänen perheensä yksityistaloudessa käytettyjen tilalta saatujen maatalous- ja puutarhatuotteiden luovutushintaa.

Verovelvollisen ottaessa 1 momentissa tarkoitettua toiminnasta yksityistalouden käyttöön muuta kuin 2 momentissa tarkoitettua omaisuutta katsotaan omaisuuden alkuperäistä hankintamenoa vastaava määrä tai sitä alhaisempi todennäköinen luovutushinta veronalaiseksi luovutushinnaksi.

5 §

Edellä 4 §:ssä tarkoitettuja maatalouden verovuoden veronalaisia tuloja ovat muun ohessa:

— — — — —
2) rakennuksesta ja rakennelmasta, jonka verovelvollinen on omistanut 10 vuotta lyhyemmän ajan, saadut luovutushinnat sekä vahingon-, vakuutus- ja muut korvaukset kokonaan ja, omistusaajan ollessa vähintään 10 vuotta tai kun rakennus on luovutettu kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastuksesta annetun lain (603/77) mukaisella menetelyllä tai muulla siihen rinnastettavalla menetelyllä tai jos rakennus ilman, että edellä tarkoitettuun menettelyyn on ryhdytty, tai menettelyn alettua on kaupoin tai muutoin vapaaehtoisesti luovutettu sellaiseen tarkoitukseen, johon vastaanottajalla on oikeus lunastaa raken-

nus tai saada sen pysyvä käyttöoikeus mainitulla menettelyllä, tai jos verovelvollinen vesistön patoamista tai säännöstelyä varten on vapaaehtoisesti luovuttanut rakennuksen mainituista toimenpiteistä hyötyä saavalle voimallistoksen omistajalle sellaiseen tarkoitukseen, johon valtiolle on annettu lunastusoikeus, 60 prosenttia mainituista luovutushinnoista ja korvauksista, lukuun ottamatta verovelvollisen tai hänen perheensä asuntona taikka muuten heidän yksityistaloudessaan käytetystä rakennuksesta, rakennelmasta tai sen osasta saatuja luovutushintoja ja korvauksia, kuitenkin niin, että maatilan tai sen osan luovutuksen yhteydessä myös rakennuksista ja rakennelmista saadut voitot verotetaan 21 §:ssä tarkoitettulla tavalla;

4) valtiolta maataloustuotannon tukemiseksi saadut avustukset ja korvaukset, lukuun ottamatta uudis- ja kivenraivauspalkkioita ja muita niihin verrattavia maanparannusavustuksia ja verovelvollisen tai hänen perheensä asunnoksi taikka muuten heidän yksityistaloudessaan käytettäväksi tarkoitettua rakennuksen, rakennelman tai sen osan hankintaa ja perusparannuksia varten saatuja avustuksia, kuitenkin niin, että koneiden, kaluston ja laitteiden hankkimista tai perusparannuksia varten saadut avustukset ja korvaukset tuloutetaan 8 §:ssä ja salaojitusavustukset 10 §:ssä säädettyllä tavalla sekä rakennusten ja rakennelmien hankintaan ja perusparannuksiin saadut avustukset vähentämällä ne vastaavista hankintatäi perusparannusmenoista;

12) verovelvollisen toiseen tulolähteeseensä siirtämän muun kuin 11 kohdassa tarkoitettua omaisuuden verotuksessa poistamatta oleva hankintamenon osa;

6 §

Edellä 4 §:ssä tarkoitettuja tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneita vähennyskelpoisia menoja ovat muun ohessa:

1) maataloudessa työskennelleille henkilöille rahana maksetut palkat, heidän ja heidän omaistensa eläkkeet ja työsuhteeseen perustuvat avustukset sekä työntekijöiden ja heidän omaistensa eläke-, sairauskorvaus-, työkyvyttömyyskorvaus- ja muiden niiden kaltaisten oikeuksien järjestämisestä johtuvat vakuutus- ja muut sellaiset maksut, verovelvollisen ja

hänen perheenjäsenensä pakollisesta eläkevakuutuksesta suoritettut maksut, maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain (1026/81) perusteella suoritettut maksut ja maatalousyrittäjien eläkelaisa (467/69) tarkoitettua ryhmähenkivakuutuksen maksut sekä verovelvollisen perheenjäsenen palkka ja muut etuudet 7 §:ssä säädettyin rajoituksin;

9) maataloudessa käytetyn, tilan metsästä otetun puun kantohinnat;

11) työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksut; sekä

12) verovelvollisen toisesta tulolähteestä maatalouteen siirtämän omaisuuden verotuksessa poistamatta oleva hankintamenon osa tai sitä korkeampi toisessa tulolähteessä veronalaiseksi luovutushinnaksi luettu määrä.

8 §

Menojäännös on verovuoden aikana käyttöön otettujen koneiden, kaluston ja laitteiden hankintamenojen sekä aikaisemmin käyttöön otettujen koneiden, kaluston ja laitteiden poistamattomien hankintamenojen summa vähennettynä koneista, kalustosta ja laitteista verovuoden aikana saaduilla luovutushinnoilla ja muilla vastikkeilla sekä vahingon-, vakuutus- ja muilla korvauksilla ynnä koneiden, kaluston ja laitteiden hankintaan ja perusparannuksiin saaduilla avustuksilla.

Verovuoden poiston suuruus saa olla enintään 25 prosenttia menojäännöksestä. Jos näin laskettu poisto on pienempi kuin 10 prosenttia verovuoden päättyessä käytössä olevien verovuoden ja kolmen sitä edeltäneen verovuoden aikana käyttöön otettujen koneiden, kaluston ja laitteiden hankintamenojen yhteismäärästä, saadaan poisto kuitenkin tehdä viimeksi mainitun suuruusena.

11 §

Metsätaloudesta saatuna puhtaana tulona pidetään sitä puhdasta tuottoa, jonka samanlaatuiseen metsämaan arvioidaan kunnassa tai kuntaryhmässä (*metsäveroalue*) verovuonna päättäneenä ja kahtena sitä edeltäneenä hakkuuvuotena keskimäärin hehtaaria kohti antaneen. Tuoton arvioinnissa sovelletaan seuraavia perusteita (*tuottoperusteet*):

1) metsämaat jaetaan verotusta varten enintään neljään eri veroluokkaan;

2) eri veroluokkiin luetun metsämaan vuotuinen puuntuotos hehtaaria kohti määritetään kuutiometreinä (*verokuutiometri*) siten, että arvioitu tuotos ottaa huomioon puuston erilaisen rakenteen eri veroluokissa ja vastaa 1 kohdassa tarkoitettuihin veroluokkiin luettujen metsämaiden kuorellisen runkopuun vuotuista kasvua hehtaaria kohti (*metsäveroluku*);

3) yhteen verokuutiometriin arvioidaan sisältyvän eri puutavaralajeja ja hukkapuuta samassa suhteessa kuin niitä on metsämaan suurimman kestävän hakkuumahdollisuuden rakenteessa (*verokuutiometrin rakenne*);

4) kantohintataso määritetään kullekin hakkuuvuodelle erikseen metsänomistajien puukaupoissa puutavaralajeittain saamien keskihintojen ja hakkuuvuonna sovellettavan verokuutiometrin rakenteen perusteella (*verokuutiometrin bruttoraha-arvo*). Keskihintoja laskettaessa sovelletaan kauppasopimusten mukaisia kantohintoja ja hankintahinnoista yhteinäisin perustein johdettuja kantoarvoja, jolloin tulon menetyksistä saadut vakuutuskorvaukset otetaan huomioon kantohintatasoa määritettäessä. Jos puutavaran kantohinnat ovat kunnan eri osissa puutavaran menekki- ja kuljetussuhteiden johdosta huomattavasti erilaiset tai jos kuntien välisten huomattavien tuottoeruste-erojen tasoittaminen sitä edellyttää, jaetaan metsämaat kunnassa enintään kolmeen kantohinta-alueeseen;

5) metsään kohdistuvat tavalliset hoito- ja hallintomenot sekä käyttöomaisuuden poistot otetaan huomioon verokuutiometrin keskimääräistä raha-arvoa määritettäessä siten, että kunkin hakkuuvuoden verokuutiometrin bruttoraha-arvosta vähennetään kyseisenä hakkuuvuonna sovellettava keskimääräinen vähennys.

Edellä 1 kohdassa tarkoitetuista veroluokista, 2 kohdassa tarkoitetuista metsäveroluvuista, 3 kohdassa tarkoitettua verokuutiometrin rakenteesta ja 5 kohdassa tarkoitettua keskimääräisestä vähennyksestä annetaan tarkemmat määräykset asetuksella. Verokuutiometrin keskimääräisestä raha-arvosta päättää valtioneuvosto. Metsäveroalueista ja kantohinta-alueista päättää verohallitus.

Poiketen siitä, mitä 1 ja 2 momentissa on säädetty, pidetään valtion Enontekiön ja Utsjoen kunnissa harjoittamasta metsätaloudesta saamana puhtaana tulona verovuonna tapahtuneesta puun myynnistä tai käytöstä saatuja

luovutushintoja ja muita vastikkeita sekä metsästä saatuja vahingon- ja muita korvauksia vähennettynä tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä aiheutuneilla menoilla hallintomenoja lukuun ottamatta.

11 a §

Sen estämättä, mitä 11 §:ssä ja verotuslain 68 a §:n 2 momentissa on säädetty, metsätalouden tuottoerusteina sovellettaviin metsäverolukuihin ja verokuutiometrin rakenteeseen tehdään valtakunnan metsien kahdeksannessa inventoinnissa saatujen tietojen perusteella muutokset, kun tämä inventointi on päättynyt koko maassa.

15 b §

Luonnollisella henkilöllä, kuolinpesällä ja näiden muodostamalla yhtymällä sekä yhteismetsällä on oikeus metsätalouden puhtaasta tulosta tehdä vähennys verovuonna ostajalle luovutetusta ensiharvennushakkuussa kertyneestä puusta (*ensiharvennusvähennys*).

Ensiharvennusvähennyksen määrä lasketaan siten, että se vastaa hakkuussa kertyvän ja luovutetun puutavaran puolta määrää kerrottuna verovuoden verokuutiometrin keskimääräisellä raha-arvolla, kuitenkin enintään 13—15 ja 15 a §:ssä tarkoitettujen veronhuojennusten ja vähennysten jälkeen laskettua metsätalouden puhtaan tuoton kokonaismäärää verovuonna.

Vähennyksen myöntämisen edellytyksenä on edellä 1 momentissa säädetyn lisäksi, että

1) hakkuu on kohdistunut metsään, jonka puuston keskiläpimitta ennen hakkuuta 1,3 metrin korkeudelta maanpinnasta mitattuna on vähintään 8 cm ja enintään 16 cm;

2) luovutetun puun määrä on vähintään 20 kiintokuutiometriä;

3) luovutettu puu täyttää puumarkkinoilla yleisesti sovellettavat puutavaran mitta- ja laatuvaatimukset;

4) veroilmoitukseen on liitetty puun ostajan antama todistus vähennykseen oikeuttavan puutavaran määrästä.

Ensiharvennusvähennystä ei pidetä 13 §:n 4 momentissa tarkoitettuna menona.

16 §

Edellä 15 tai 15 a §:ssä tarkoitettua veronhuojennuksen saamisen edellytyksenä on myös, että metsän uudistaminen tai metsittämi-

nen on tehty metsälautakunnan tai, jos kysymyksessä on valtion maalla suoritettava metsittäminen, sen viranomaisen, jonka hallinnassa alue on, ennen työhön ryhtymistä alueelle hyväksymän suunnitelman mukaisesti.

Veronhuojennusta ei myönnetä, jos on kysymys alueesta, jossa maatalousmaan metsittäminen ei edellytä metsänviljelyä eikä myöskään, jos on kysymys alueesta, jossa on suoritettu yksityismetsälain (412/67) vastainen hakkuu.

Jos metsitysalueen hoito on laiminlyöty, menettää verovelvollinen 15 §:ssä tarkoitetun veronhuojennuksen tällaisen alueen osalta siltä vuodelta toimitettavasta verotuksesta alkaen, jona laiminlyönnin on todettu tapahtuneen.

17 §

Maatilatalouden tulosta vähennetään maatilataloudesta johtuneen velan korot sekä indeksij- ja kurssitappiot tulo- ja varallisuusverolain säännösten edellyttämällä tavalla.

21 §

Maatilan tai sen osan luovutuksesta saadut voitot verotetaan tulo- ja varallisuusverolain säännösten edellyttämällä tavalla.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 1990. Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1990 toimitettavassa verotuksessa, kuitenkin siten, että 11 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohtaa sovelletaan ensimmäisen kerran, kun metsäverolukuja tai verokuutiometrin rakennetta muutetaan tämän lain voimaantulon jälkeen. Lain 11 §:n 1 momentin 4 kohtaa sovelletaan ensimmäisen kerran määritettäessä verokuutiometrin bruttoraha-arvoa hakkuuvuodelta 1989/90.

Ennen 1 päivää tammikuuta 1989 ojitettuun suohon sovelletaan kumotun 15 §:n 2 momentin säännöksiä ja 16 §:n säännöksiä ennen 1 päivää tammikuuta 1989 voimassa olleessa muodossa.

2.

Laki

tappiontasauksesta tuloverotuksessa annetun lain 2 ja 4 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan tappiontasauksesta 24 päivänä kesäkuuta 1968 annetun lain (362/68) 2 §:n 1 ja 3 momentti sekä 4 §:n 1 momentti,

näistä 2 §:n 3 momentti sellaisena kuin se on 21 päivänä joulukuuta 1979 annetussa laissa (976/79), näin kuuluvaksi:

2 §

Valtionverotuksessa tarkoitetaan tappiolla sitä määrää, jolla verovelvollisen eri tulolähteiden tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneiden vähennysten, vähennyskelpoisten oikaisuerien ja ylijäämäpalautusten sekä vähennyskelpoisten korkojen sekä indeksij- ja kurssitappioiden yhteismäärä verovuonna (tapiovuonna) ylittää hänen eri tulolähteistä saamiensa veronalaisten tulojen yhteismäärän. Jos verovelvollinen harjoittaa maatilataloutta, tarkoitetaan tappiolla kuitenkin edellä mainittua määrää vähennettynä sillä määrällä, jolla maatilatalouden tulolähteen edellä mainittujen vähennyskelpoisten erien yhteismäärä tappiovuonna ylittää saman tulolähteen veronalaisten tulojen yhteismäärän. Valtionverotuksessa maatilatalouden tappiolla tappiontasauksessa

tarkoitetaan sitä määrää, jolla tulolähteen tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneiden vähennysten, vähennyskelpoisten oikaisuerien ja ylijäämäpalautusten sekä vähennyskelpoisten korkojen sekä indeksij- ja kurssitappioiden yhteismäärä tappiovuonna ylittää saman tulolähteen veronalaisten tulojen yhteismäärän 10 000 markkaa ylittävällä määrällä.

Verovelvollisen kokonaistulosta valtion- ja kunnallisverotuksessa vähennettävät eläkevakuumaksut rinnastetaan tämän pykälän 1 ja 2 momenttia sovellettaessa niissä mainittuihin vähennyksiin. Verovelvollisen kokonaistulosta valtionverotuksessa verovuonna vähennettävä maatilatalouden tappio rinnastetaan tämän pykälän 1 momenttia sovellettaessa siinä mainittuihin vähennyksiin.

4 §

Vahvistettu tappio vähennetään valtionverotuksessa verotettavasta tulosta ja kunnallisverotuksessa verovelvollisen tappion tuottaneen tulolähteen verotettavasta tulosta tappiovuotta seuraavan 5 verovuoden aikana sitä mukaa kuin verotettavaa tuloa kertyy. Maatilatalouden tappio vähennetään valtionverotuksessa saman tulolähteen verotettavasta tulosta tappiovuotta seuraavan 5 verovuoden aikana sitä

mukaa kuin verotettavaa tuloa kertyy. Uuden liikkeen tai ammatin 5 ensimmäisenä verovuonna syntyneet tappiot saadaan kuitenkin vähentää 10 ensimmäisen verovuoden aikana.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 1990. Sitä sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1990 toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä 12 päivänä syyskuuta 1989

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Valtiovarainministeri *Erkki Liikanen*

1.

Laki**maatilatalouden tuloverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 15 päivänä joulukuuta 1967 annetun maatilatalouden tuloverolain (543/67) 15 §:n 2 momentti,

sellaisena kuin se on 21 päivänä joulukuuta 1979 annetussa laissa (975/79), ja *muutetaan* 4 §, 5 §:n 1 momentin 2 ja 4 kohta, 6 §:n 1 momentin 1, 9 ja 11 kohta, 8 §:n 3 ja 4 momentti sekä 11, 16, 17 ja 21 §,

sellaisina kuin niistä ovat 4 §, 5 §:n 1 momentin 4 kohta ja 21 § 30 päivänä joulukuuta 1970 annetussa laissa (847/70), 5 §:n 1 momentin 2 kohta 20 päivänä joulukuuta 1985 annetussa laissa (1039/85), 6 §:n 1 momentin 1 kohta 30 päivänä huhtikuuta 1982 annetussa laissa (303/82) ja 11 kohta 24 päivänä kesäkuuta 1968 annetussa laissa (374/68), 11 § osittain muutettuna 12 päivänä toukokuuta 1972 annetulla lailla (373/72), 16 § mainitussa 21 päivänä joulukuuta 1979 annetussa laissa ja 17 § 2 päivänä joulukuuta 1983 annetussa laissa (900/83), sekä

lisätään 5 §:n 1 momenttiin siitä mainitulla 30 päivänä joulukuuta 1970 annetulla lailla kumotun 12 kohdan sijaan uusi 12 kohta, 6 §:n 1 momenttiin uusi 12 kohta sekä lakiin uusi 11 a ja 15 b § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

4 §

Maatalouden verovuoden puhdas tulo on maataloudesta sekä siihen tai metsätalouteen liittyvästä sellaisesta toiminnasta, jota ei ole pidettävä eri liikkeenä, rahana tai rahanarvoisena etuutena verovuonna saatujen tulojen, joihin ei kuitenkaan lueta verovelvollisen ja hänen perheensä yksityistaloudessa käytettyjen tilalta saatujen maatalous- ja puutarhatuotteiden luovutushintaa, ja tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneiden menojen erotus.

Ehdotus

4 §

Maatalouden verovuoden puhdas tulo on maataloudesta sekä siihen tai metsätalouteen liittyvästä sellaisesta toiminnasta, jota ei ole pidettävä eri liikkeenä, rahana tai rahanarvoisena etuutena verovuonna saatujen tulojen ja tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneiden menojen erotus.

Maatalouden veronalaiseksi tuloksi ei lueta verovelvollisen ja hänen perheensä yksityistaloudessa käytettyjen tilalta saatujen maatalous- ja puutarhatuotteiden luovutushintaa.

Verovelvollisen ottaessa 1 momentissa tarkoitetusta toiminnasta yksityistalouden käyttöön muuta kuin 2 momentissa tarkoitettua omaisuutta katsotaan omaisuuden alkuperäistä hankintamenoa vastaava määrä tai sitä alhaisempi todennäköinen luovutushinta veronalaiseksi luovutushinnaksi.

5 §

Edellä 4 §:ssä tarkoitettuja maatalouden verovuoden veronalaisia tuloja ovat muun ohessa:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

2) rakennuksesta ja rakennelmasta, jonka verovelvollinen on omistanut 10 vuotta lyhyemmän ajan, saadut luovutushinnat sekä vahingon-, vakuutus- ja muut korvaukset kokonaan ja, omistusaajan ollessa vähintään 10 vuotta tai kun rakennus on luovutettu kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastuksesta annetun lain (603/77) mukaisella menettelyllä tai muulla siihen rinnastettavalla menettelyllä tai jos rakennus ilman, että edellä tarkoitettuun menettelyyn on ryhdytty, tai menettelyn alettua on kaupoin tai muutoin vapaaehtoisesti luovutettu sellaiseen tarkoitukseen, johon vastaanottajalla on oikeus lunastaa rakennus tai saada sen pysyvä käyttöoikeus mainitulla menettelyllä, tai jos verovelvollinen vesistön patoamista tai säännöstelyä varten on vapaaehtoisesti luovuttanut rakennuksen mainituista toimenpiteistä hyötyä saavalle voimalaitoksen omistajalle sellaiseen tarkoitukseen, johon valtiolle on annettu lunastusoikeus, 20 prosenttia mainituista luovutushinnoista ja korvauksista, lukuun ottamatta verovelvollisen tai hänen perheensä asuntona taikka muuten heidän yksityistaloudessaan käytetystä rakennuksesta, rakennelmasta tai sen osasta saatuja luovutushintoja ja korvauksia, kuitenkin niin, että maatilan tai sen osan luovutuksen yhteydessä myös rakennuksista ja rakennelmista saadut voitot verotetaan 21 §:ssä tarkoitettulla tavalla;

4) valtiolta maataloustuotannon tukemiseksi saadut avustukset ja korvaukset, lukuun ottamatta *pinta-alalisää sekä* uudis- ja kivenraivauspalkkioita ynnä muita niihin verrattavia maanparannusavustuksia ja verovelvollisen tai hänen perheensä asunnoksi taikka muuten heidän yksityistaloudessaan käytettäväksi tarkoitettun rakennuksen, rakennelman tai sen osan hankintaa ja perusparannuksia varten saatuja avustuksia, kuitenkin niin, että koneiden, kaluston ja laitteiden hankkimista tai perusparannuksia varten saadut avustukset ja korvaukset tuloutetaan 8 §:ssä ja salaojitusavustukset 10 §:ssä säädettyllä tavalla sekä rakennusten ja rakennelmien hankintaan ja perusparannuksiin saadut avustukset vähentämällä ne vastaavista hankinta- tai perusparannusmenoista;

2) rakennuksesta ja rakennelmasta, jonka verovelvollinen on omistanut 10 vuotta lyhyemmän ajan, saadut luovutushinnat sekä vahingon-, vakuutus- ja muut korvaukset kokonaan ja, omistusaajan ollessa vähintään 10 vuotta tai kun rakennus on luovutettu kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastuksesta annetun lain (603/77) mukaisella menettelyllä tai muulla siihen rinnastettavalla menettelyllä tai jos rakennus ilman, että edellä tarkoitettuun menettelyyn on ryhdytty, tai menettelyn alettua on kaupoin tai muutoin vapaaehtoisesti luovutettu sellaiseen tarkoitukseen, johon vastaanottajalla on oikeus lunastaa rakennus tai saada sen pysyvä käyttöoikeus mainitulla menettelyllä, tai jos verovelvollinen vesistön patoamista tai säännöstelyä varten on vapaaehtoisesti luovuttanut rakennuksen mainituista toimenpiteistä hyötyä saavalle voimalaitoksen omistajalle sellaiseen tarkoitukseen, johon valtiolle on annettu lunastusoikeus, 60 prosenttia mainituista luovutushinnoista ja korvauksista, lukuun ottamatta verovelvollisen tai hänen perheensä asuntona taikka muuten heidän yksityistaloudessaan käytetystä rakennuksesta, rakennelmasta tai sen osasta saatuja luovutushintoja ja korvauksia, kuitenkin niin, että maatilan tai sen osan luovutuksen yhteydessä myös rakennuksista ja rakennelmista saadut voitot verotetaan 21 §:ssä tarkoitettulla tavalla;

4) valtiolta maataloustuotannon tukemiseksi saadut avustukset ja korvaukset, lukuun ottamatta uudis- ja kivenraivauspalkkioita ja muita niihin verrattavia maanparannusavustuksia ja verovelvollisen tai hänen perheensä asunnoksi taikka muuten heidän yksityistaloudessaan käytettäväksi tarkoitettun rakennuksen, rakennelman tai sen osan hankintaa ja perusparannuksia varten saatuja avustuksia, kuitenkin niin, että koneiden, kaluston ja laitteiden hankkimista tai perusparannuksia varten saadut avustukset ja korvaukset tuloutetaan 8 §:ssä ja salaojitusavustukset 10 §:ssä säädettyllä tavalla sekä rakennusten ja rakennelmien hankintaan ja perusparannuksiin saadut avustukset vähentämällä ne vastaavista hankinta- tai perusparannusmenoista;

12) verovelvollisen toiseen tulolähteeseensä

Voimassa oleva laki

Ehdotus

siirtämän muun kuin 11 kohdassa tarkoitetun omaisuuden verotuksessa poistamatta oleva hankintamenon osa;

— — — — —

6 §

Edellä 4 §:ssä tarkoitettuja tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneita vähennyskelpoisia menoja ovat muun ohessa:

1) maataloudessa työskennelleille henkilöille rahassa maksetut palkat, heidän ja heidän omaistensa eläkkeet ja työsuhteeseen perustuvat avustukset sekä työntekijöiden ja heidän omaistensa eläke-, sairauskorvaus-, työkyvyttömyyskorvaus- ja muiden niiden kaltaisten oikeuksien järjestämisestä johtuvat vakuutus- ja muut sellaiset maksut, *kuitenkin niin, että maatalousyrittäjien eläkelain (467/69) ja maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain (1026/81) perusteella suoritettut maksut ovat vähennyskelpoisia vain tulo- ja varallisuusverolain 29 §:n 1 momentin 5 kohdassa säädettyin rajoituksin ja että verovelvollisen perheenjäsenen palkka ja muut etuudet ovat vähennyskelpoisia 7 §:ssä säädettyin rajoituksin;*

— — — — —

9) maataloudessa käytetyn, tilan metsästä otetun puun kantohinnat; *sekä*

— — — — —

11) työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksut.

1) maataloudessa työskennelleille henkilöille *rahana* maksetut palkat, heidän ja heidän omaistensa eläkkeet ja työsuhteeseen perustuvat avustukset sekä työntekijöiden ja heidän omaistensa eläke-, sairauskorvaus-, työkyvyttömyyskorvaus- ja muiden niiden kaltaisten oikeuksien järjestämisestä johtuvat vakuutus- ja muut sellaiset maksut, verovelvollisen ja hänen perheenjäsenensä pakollisesta eläkevakuutuksesta suoritettut maksut, maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain (1026/81) perusteella suoritettut maksut ja *maatalousyrittäjien eläkelaisissa (467/69) tarkoitetut ryhmähenkilöiden vakuutuksen maksut* sekä verovelvollisen perheenjäsenen palkka ja muut etuudet 7 §:ssä säädettyin rajoituksin;

— — — — —

9) maataloudessa käytetyn, tilan metsästä otetun puun kantohinnat;

— — — — —

11) työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksut; *sekä*

12) *verovelvollisen toisesta tulolähteestä maatalouteen siirtämän omaisuuden verotuksessa poistamatta oleva hankintamenon osa tai sitä korkeampi toisessa tulolähteessä veronalaiseksi luovutushinnaksi luettu määrä.*

— — — — —

8 §

Menojäännös on verovuoden aikana hankittujen koneiden, kaluston ja laitteiden hankintamenojen sekä aikaisemmin hankittujen koneiden, kaluston ja laitteiden poistamattomien hankintamenojen summa vähennettynä koneista, kalustosta ja laitteista verovuoden aikana saaduilla luovutushinnoilla ja muilla vastikkeilla sekä vahingon-, vakuutus- ja muilla korvauksilla ynnä koneiden, kaluston ja laitteiden hankintaan ja perusparannuksiin saaduilla avustuksilla.

Menojäännös on verovuoden aikana *käyttöön otettujen* koneiden, kaluston ja laitteiden hankintamenojen sekä aikaisemmin *käyttöön otettujen* koneiden, kaluston ja laitteiden poistamattomien hankintamenojen summa vähennettynä koneista, kalustosta ja laitteista verovuoden aikana saaduilla luovutushinnoilla ja muilla vastikkeilla sekä vahingon-, vakuutus- ja muilla korvauksilla ynnä koneiden, kaluston ja laitteiden hankintaan ja perusparannuksiin saaduilla avustuksilla.

Voimassa oleva laki

Verovuoden poiston suuruus saa olla enintään 30 prosenttia menojäännöksestä. Jos näin laskettu poisto on pienempi kuin 10 prosenttia verovuoden päättyessä käytössä olevien verovuoden ja kolmen sitä edeltäneen verovuoden aikana käyttöön otettujen koneiden, kaluston ja laitteiden hankintamenojen yhteismäärästä, saadaan poisto kuitenkin tehdä viimeksi mainitun suuruisena.

11 §

Metsätaloudesta saatuna puhtaana tulona pidetään sitä puhdasta tuottoa, jonka samanlaatuiseen metsämaan arvioidaan kunnassa verovuonna päättyneenä ja kahtena sitä edeltäneenä hakkuuvuotena keskimäärin hehtaaria kohti antaneen huomioon ottaen kantohintatason ja metsään kohdistuvat tavalliset hoito- ja hallintokustannukset sekä kohtuulliset arvonnähenykset sen mukaan kuin niistä asetuksella erikseen säädetään.

Ehdotus

Verovuoden poiston suuruus saa olla enintään 25 prosenttia menojäännöksestä. Jos näin laskettu poisto on pienempi kuin 10 prosenttia verovuoden päättyessä käytössä olevien verovuoden ja kolmen sitä edeltäneen verovuoden aikana käyttöön otettujen koneiden, kaluston ja laitteiden hankintamenojen yhteismäärästä, saadaan poisto kuitenkin tehdä viimeksi mainitun suuruisena.

11 §

Metsätaloudesta saatuna puhtaana tulona pidetään sitä puhdasta tuottoa, jonka samanlaatuiseen metsämaan arvioidaan kunnassa tai kuntaryhmässä (*metsäveroalue*) verovuonna päättyneenä ja kahtena sitä edeltäneenä hakkuuvuotena keskimäärin hehtaaria kohti antaneen. Tuoton arvioinnissa sovelletaan seuraavia perusteita (tuottoperusteet):

1) metsämaat jaetaan verotusta varten enintään neljään eri veroluokkaan;

2) eri veroluokkiin luetun metsämaan vuotuinen puuntuotos hehtaaria kohti määritetään kuutiometreinä (verokuutiometri) siten, että arvioitu tuotos ottaa huomioon puuston erilaisen rakenteen eri veroluokissa ja vastaa 1 kohdassa tarkoitettuihin veroluokkiin luetujen metsämaiden kuorellisen runkopuun vuotuista kasvua hehtaaria kohti (*metsäveroluku*);

3) yhteen verokuutiometriin arvioidaan sisältyvän eri puutavaralajeja ja hukkapuuta samassa suhteessa kuin niitä on metsämaan suurimman kestävän hakkuumahdollisuuden rakenteessa (verokuutiometrin rakenne);

4) kantohintataso määritetään kullekin hakkuuvuodelle erikseen metsänomistajien puukaupoissa puutavaralajeittain saamien keskihintojen ja hakkuuvuonna sovellettavan verokuutiometrin rakenteen perusteella (verokuutiometrin bruttoraha-arvo). Keskihintoja laskettaessa sovelletaan kauppasopimusten mukaisia kantohintoja ja hankintahinnoista yhteinäisin perustein johdettuja kantoarvoja, jolloin tulon menetyksistä saadut vakuutuskorvaukset otetaan huomioon kantohintatasoa määritettäessä. Jos puutavaran kantohinnat ovat kunnan eri osissa puutavaran menekki- ja kuljetussuhteiden johdosta huomattavasti erilaiset tai jos kuntien välisten huomattavien tuottoperuste-erojen tasoittaminen sitä edellyt-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa on säädetty, pidetään valtion Enontekiön ja Utsjoen kunnissa harjoittamasta metsätaloudesta saamana puhtaana tulona verovuonna tapahtuneesta puun myynnistä tai käytöstä saatuja luovutushintoja ja muita vastikkeita sekä metsästä saatuja vahingon- ja muita korvauksia vähennettynä tulon hankkimisesta ja säilyttämisestä aiheutuneilla menoilla hallintomenoja lukuun ottamatta.

tää, jaetaan metsämaat kunnassa enintään kolmeen kantohinta-alueeseen;

5) metsään kohdistuvat tavalliset hoito- ja hallintomenot sekä käyttöomaisuuden poistot otetaan huomioon verokuutiometrin keskimääräistä raha-arvoa määritettäessä siten, että kunkin hakkuuvuoden verokuutiometrin bruttoraha-arvosta vähennetään kyseisenä hakkuuvuonna sovellettava keskimääräinen vähennys.

Edellä 1 kohdassa tarkoitetuista veroluokista, 2 kohdassa tarkoitetuista metsäveroluokista, 3 kohdassa tarkoitettusta verokuutiometrin rakenteesta ja 5 kohdassa tarkoitettusta keskimääräisestä vähennyksestä annetaan tarkemmat määräykset asetuksella. Verokuutiometrin keskimääräisestä raha-arvosta päättää valtioneuvosto. Metsäveroalueista ja kantohinta-alueista päättää verohallitus.

Poiketen siitä, mitä 1 ja 2 momentissa on säädetty, pidetään valtion Enontekiön ja Utsjoen kunnissa harjoittamasta metsätaloudesta saamana puhtaana tulona verovuonna tapahtuneesta puun myynnistä tai käytöstä saatuja luovutushintoja ja muita vastikkeita sekä metsästä saatuja vahingon- ja muita korvauksia vähennettynä tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä aiheutuneilla menoilla hallintomenoja lukuun ottamatta.

11 a §

Sen estämättä, mitä 11 §:ssä ja verotuslain 68 a §:n 2 momentissa on säädetty, metsätalouden tuottoperusteina sovellettaviin metsäverolukuihin ja verokuutiometrin rakenteeseen tehdään valtakunnan metsien kahdeksannessa inventoinnissa saatujen tietojen perusteella muutokset, kun tämä inventointi on päättynyt koko maassa.

15 §

Jos suo on joko kokonaan tai osittain maanomistajan varoin ojitettu metsänkasvun parantamiseksi, ei tämän alueen metsän puhdasta tuottoa oteta lukuun määrättäessä veroa tulon perusteella niissä verotuksissa, jotka toimitetaan Lapin läänissä 25 vuodelta, Oulun läänissä 20 vuodelta ja muualla maassa 15 vuodelta sen kalenterivuoden alusta lukien, jona ojitustoimitus on loppuun suoritettu.

(2 mom. kumotaan)

Voimassa oleva laki

Ehdotus

15 b §

Luonnollisella henkilöllä, kuolinpesällä ja näiden muodostamalla yhtymällä sekä yhteismetsällä on oikeus metsätalouden puhtaasta tulosta tehdä vähennys verovuonna ostajalle luovutetusta ensiharvennushakkuussa kertyneestä puusta (ensiharvennusvähennys).

Ensiharvennusvähennyksen määrä lasketaan siten, että se vastaa hakkuussa kertyvän ja luovutetun puutavaran puolta määrää kerrottuna verovuoden verokuutiometrin keskimääräisellä raha-arvolla, kuitenkin enintään 13—15 ja 15 a §:ssä tarkoitettujen veronhuojennusten ja vähennysten jälkeen laskettua metsätalouden puhtaan tuoton kokonaismäärää verovuonna.

Vähennyksen myöntämisen edellytyksenä on edellä 1 momentissa säädetyn lisäksi, että

1) hakkuu on kohdistunut metsään, jonka puuston keskiläpimitta ennen hakkuuta 1,3 metrin korkeudelta maanpinnasta mitattuna on vähintään 8 cm ja enintään 16 cm;

2) luovutetun puun määrä on vähintään 20 kiintokuutiometriä;

3) luovutettu puu täyttää puumarkkinoilla yleisesti sovellettavat puutavaran mitta- ja laatuvaatimukset;

4) veroilmoitukseen on liitetty puun ostajan antama todistus vähennykseen oikeuttavan puutavaran määrästä.

Ensiharvennusvähennystä ei pidetä 13 §:n 4 momentissa tarkoitettuna menona.

16 §

Edellä 15 tai 15 a §:ssä tarkoitettun veronhuojennuksen saamisen edellytyksenä on myös, että metsän uudistaminen, metsittäminen tai *ojittaminen* on tehty *piirimetsälautakunnan* tai jos kysymyksessä on valtion maalla suoritettava metsittäminen tai *ojittaminen*, sen viranomaisen, jonka hallinnassa alue on, ennen työhön ryhtymistä alueelle hyväksymän suunnitelman mukaisesti.

Veronhuojennusta ei myönnetä, jos on kysymys alueesta, jossa maatalousmaan metsittäminen ei edellytä metsänviljelyä tai jonka *ojittamista ei kasvupaikan metsäntuottokyvyn parantamisen kannalta voida pitää tarkoituksenmukaisena* eikä myöskään, jos on kysymys alueesta, jossa on suoritettu yksityismetsälain vastainen hakkuu.

16 §

Edellä 15 tai 15 a §:ssä tarkoitettun veronhuojennuksen saamisen edellytyksenä on myös, että metsän uudistaminen tai metsittäminen on tehty metsälautakunnan tai, jos kysymyksessä on valtion maalla suoritettava metsittäminen, sen viranomaisen, jonka hallinnassa alue on, ennen työhön ryhtymistä alueelle hyväksymän suunnitelman mukaisesti.

Veronhuojennusta ei myönnetä, jos on kysymys alueesta, jossa maatalousmaan metsittäminen ei edellytä metsänviljelyä eikä myöskään, jos on kysymys alueesta, jossa on suoritettu yksityismetsälain (412/67) vastainen hakkuu.

Voimassa oleva laki

Jos metsitys- tai ojitusalueen hoito on laiminlyöty, menettää verovelvollinen 15 §:ssä tarkoitetun veronhuojennuksen tällaisen alueen osalta siltä vuodelta toimitettavasta verotuksesta alkaen, jona laiminlyönnin on todettu tapahtuneen.

17 §

Maatilatalouden tulosta vähennetään maatilataloudesta johtuneen velan korot sekä indeksi- ja kurssitappiot tulo- ja varallisuusverolain (1043/74) sekä velkojen korkojen vähennysoikeuden rajoittamisesta verotuksessa annetun lain (953/74) säännösten edellyttämällä tavalla.

21 §

Maatilan tai sen osan luovutuksesta saadut voitot verotetaan tulo- ja omaisuusverolain, kunnallishallituksesta kaupungissa annetun asetuksen ja maalaiskuntain kunnallishallinnosta annetun asetuksen säännösten edellyttämällä tavalla.

Ehdotus

Jos metsitysalueen hoito on laiminlyöty, menettää verovelvollinen 15 §:ssä tarkoitetun veronhuojennuksen tällaisen alueen osalta siltä vuodelta toimitettavasta verotuksesta alkaen, jona laiminlyönnin on todettu tapahtuneen.

17 §

Maatilatalouden tulosta vähennetään maatilataloudesta johtuneen velan korot sekä indeksi- ja kurssitappiot tulo- ja varallisuusverolain säännösten edellyttämällä tavalla.

21 §

Maatilan tai sen osan luovutuksesta saadut voitot verotetaan tulo- ja varallisuusverolain säännösten edellyttämällä tavalla.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 1990. Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1990 toimitettavassa verotuksessa, kuitenkin siten, että 11 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohtaa sovelletaan ensimmäisen kerran, kun metsäverolukuja tai verokuutiometrin rakennetta muutetaan tämän lain voimaantulon jälkeen. Lain 11 §:n 1 momentin 4 kohtaa sovelletaan ensimmäisen kerran määritettäessä verokuutiometrin bruttoraha-arvoa hakkuuvuodelta 1989/90.

Ennen 1 päivää tammikuuta 1989 ojitettuun suohon sovelletaan kumotun 15 §:n 2 momentin säännöksiä ja 16 §:n säännöksiä ennen 1 päivää tammikuuta 1989 voimassa olleessa muodossa.

2.

Laki**tappiontasauksesta tuloverotuksessa annetun lain 2 ja 4 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan tappiontasauksesta 24 päivänä kesäkuuta 1968 annetun lain (362/68) 2 §:n 1 ja 3 momentti sekä 4 §:n 1 momentti,

näistä 2 §:n 3 momentti sellaisena kuin se on 21 päivänä joulukuuta 1979 annetussa laissa (976/79), näin kuuluvaksi:

Voimassa oleva laki

2 §

Valtionverotuksessa tarkoitetaan tappiolla sitä määrää, millä verovelvollisen eri tulolähteitten tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneitten vähennysten, vähennyskelpoisten oikaisuerien ja ylijäämänpalautusten sekä vähennyskelpoisten korkojen sekä indeksi- ja kurssitappioiden yhteismäärä *jonakin* verovuonna (tappiovuonna) ylittää hänen eri tulolähteistä saamiensa veronalaisten tulojen yhteismäärän.

Ehdotus

2 §

Valtionverotuksessa tarkoitetaan tappiolla sitä määrää, *jolla* verovelvollisen eri tulolähteiden tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneiden vähennysten, vähennyskelpoisten oikaisuerien ja ylijäämänpalautusten sekä vähennyskelpoisten korkojen sekä indeksi- ja kurssitappioiden yhteismäärä verovuonna (tappiovuonna) ylittää hänen eri tulolähteistä saamiensa veronalaisten tulojen yhteismäärän. *Jos* verovelvollinen harjoittaa maatilataloutta, *tarkoitetaan tappiolla kuitenkin edellä mainittua määrää vähennettynä sillä määrällä, jolla maatilatalouden tulolähteen edellä mainittujen vähennyskelpoisten erien yhteismäärä tappiovuonna ylittää saman tulolähteen veronalaisten tulojen yhteismäärän.* Valtionverotuksessa maatilatalouden tappiolla tappiontasauksessa tarkoitetaan sitä määrää, *jolla* tulolähteen tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneiden vähennysten, vähennyskelpoisten oikaisuerien ja ylijäämänpalautusten sekä vähennyskelpoisten korkojen sekä indeksi- ja kurssitappioiden yhteismäärä tappiovuonna ylittää saman tulolähteen veronalaisten tulojen yhteismäärän 10 000 markkaa ylittävällä määrällä.

Verovelvollisen kokonaistulosta valtion- ja kunnallisverotuksessa vähennettävät *maatalousyrittäjien eläkelain (467/69), yrittäjien eläkelain (468/69) ja lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain (134/62) 1 a §:n 2 momentin* nojalla suoritettavat vakuutusmaksut sekä maatilatalouden tuloverolain (543/67) 15 a §:n 3 momentissa tarkoitettu vähennys rinnastetaan tämän pykälän 1 ja 2 momenttia sovellettaessa niissä mainittuihin vähennyksiin.

4 §

Vahvistettu tappio vähennetään valtionverotuksessa verotettavasta tulosta ja kunnallisverotuksessa verovelvollisen tappion tuottaneen

4 §

Vahvistettu tappio vähennetään valtionverotuksessa verotettavasta tulosta ja kunnallisverotuksessa verovelvollisen tappion tuottaneen

Voimassa oleva laki

tulolähteen verotettavasta tulosta tappiovuotta seuraavan 5 verovuoden aikana sitä mukaa kuin verotettavaa tuloa kertyy. Uuden liikkeen tai ammatin 5 ensimmäisenä verovuotena syntyneet tappiot saadaan kuitenkin vähentää 10 ensimmäisen verovuoden aikana.

Ehdotus

tulolähteen verotettavasta tulosta tappiovuotta seuraavan 5 verovuoden aikana sitä mukaa kuin verotettavaa tuloa kertyy. *Maatilatalouden tappio vähennetään valtionverotuksessa saman tulolähteen verotettavasta tulosta tappiovuotta seuraavan 5 verovuoden aikana sitä mukaa kuin verotettavaa tuloa kertyy.* Uuden liikkeen tai ammatin 5 ensimmäisenä verovuonna syntyneet tappiot saadaan kuitenkin vähentää 10 ensimmäisen verovuoden aikana.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 1990. Sitä sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1990 toimitettavassa verotuksessa.*
